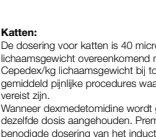


CEPEDEX 0,5 MG/ML

DEXMEDETOMIDINE HYDROCHLORIDE 0,5 MG/ML OPLOSSING VOOR INJECTIE VOOR HONDEN EN KATTEN



BIJSLUITER

NAAM EN HET ADRES VAN DE HOUDER VAN DE VERGUNNING VOOR
HET IN HANDEL BRENGEN EN VAN DE FABRIKANT
VERANTWOORDELIJK VOOR DE VRIJGIFTE:

CP-Pharma Handelsgesellschaft mbH
Ostlandstrasse 13
D-31303 Burgdorf
Duitsland

BENAMING VAN HET DIERGENEESMIDDEL

Cepedex 0,5 mg/ml oplossing voor injectie voor honden en katten
dexmedetomidine hydrochloride

GEHALTE AAN WERKZAME EN OVERIGE BESTANDDELEN

Cepedex is een heldere, kleurloze oplossing
voor injectie.

Per ml: werkzaam bestanddeel:

Dexmedetomidine hydrochloride 0,5 mg
(overeenkomend met dexmedetomidine 0,42 mg)

Hulpmstoffen:

Methylparahydroxybenzoaat (E 218) 1,6 mg
Propylparahydroxybenzoaat 0,2 mg

INDICATIES

Niet-invasive, matig tot gemiddeld pijnlijke procedures en onderzoeken
waarbij immobilisatie, sedatie en analgesie vereist zijn bij honden en katten.

Diepe sedatie in analgesie bij honden bij gelijktijdig gebruik van butorphanol voor medische en kleine chirurgische ingrepen.

Premedicatie bij honden en katten voorafgaand aan inductie en handhaving
van algehele anesthesie.

CONTRA-INDICATIES

Niet gebruiken bij dieren met cardiovasculaire aandoeningen.
Niet gebruiken bij dieren met ernstige systemziekten of bij dieren in de
stervensfase.

Niet gebruiken bij bekende overgevoeligheid voor het werkzame bestanddeel
of voor één van de hulpmstoffen.

BUIGWERKING

Op grond van zijn α_2 -adrenerge werking veroorzaakt dexmedetomidine een
verlaging van de hartrequentie en de lichaamstemperatuur.

Bei sommige honden en katten kan een verlenging van de ademhalingsfrequentie
worden waargenomen. Er werden enkele zeldzame gevallen van pulmonair
oedeem gemeld.

De bloeddruk zal aanvankelijk stijgen en daarna terugkeren tot normaal of
beneden normaal. Als gevolg van peritoneale vasoconstrictie en veneuze
verkleuring van de slijmvliezen worden vaak genoemde.

Braken kan optreden 5-10 minuten na toediening van de huid.

Soms kan honger en dorst ontstaan, ook wel bekend bij ontwaken uit de narcose.

Tijdens sedatie kunnen vertrouchtingen van het hoornvlies optreden (zie ook de
speciale voorzorgsmaatregelen voor gebruik bij dieren).

Als dexmedetomidine en ketamine met een interval van 10 minuten na elkaar
worden gebruikt, kan bij katten soms een AV-block of extrastryctie optreden.

Te verwachten ademhalingsproblemen zijn bradyponie, een intermitterende
ademhalingspatroon, hypoventilatie en apneu. In klinisch onderzoek kwam
hypoxemie vaak voor, met name gedurende de eerste 15 minuten van de
anesthesie met dexmedetomidine.

Na dergelijke gebruik zijn braken, vermoeidheid en droogte in de mond te verwachten.

Wanneer dexmedetomidine en butorphanol bij gelijktijdig worden
gebruikt, kunnen de volgende bijwerkingen optreden: bradyponie, tachypnoe,
een onregelmatig ademhalingspatroon (20-30 sec. apneu) gevolgd door
hypoxemie en hypotensie.

Premedicatie met dexmedetomidine zal de benodigde dosering van het
inductiemiddel significant verminderen en zal de behoefte aan vlauchthele
anesthesia voor handhaving van de vergunning verminderen.

Okk is artemie met brady- of tachycardie gemeld. Hieronder vallen mogelijk
een constrictie, 1e en 2e graads AV-block, sinusarrest of pauze en
atriale, supraventrikuläre en ventrikuläre premature complexen.

In een klinisch onderzoek was de benodigde hoeveelheid propofol en
thiopental met 20% resp. 60% verminderd. Alle anesthetica die worden
gebruikt voor inductie of handhaving van de anesthesie dienen te worden
toegediend op geleide van het effect. In een klinisch onderzoek droeg
dexmedetomidine voor 0,5 tot 4 uur bij aan postoperatieve analgesie.

Deze duur is echter afhankelijk van verschillende variabelen. Er diene
meer analgetica te worden toegepast op basis van klinisch beoordeling.

De hiermee overeenkomende doses op basis van het lichaamsge wicht staan
weergegeven in de volgende tabellen. Bij toediening van kleinere doses wordt
gebruik van een injectiespuit met een geschikte schaal aanbevolen voor een
 nauwkeurige dosering.

In een klinisch onderzoek was de benodigde hoeveelheid propofol en
thiopental met 20% resp. 60% verminderd. Alle anesthetica die worden
gebruikt voor inductie of handhaving van de anesthesie dienen te worden
toegediend op geleide van het effect. In een klinisch onderzoek droeg
dexmedetomidine voor 0,5 tot 4 uur bij aan postoperatieve analgesie.

Deze duur is echter afhankelijk van verschillende variabelen. Er diene
meer analgetica te worden toegepast op basis van klinisch beoordeling.

Als dexmedetomidine gebruikt wordt voor premedicatie bij katten, kunnen
bradyponie, tachypnoe en braken optreden. Ook is artemie met brady- en
tachycardie gemeld, waarover uitgesproken sinusbradycardie, 1e en 2e
graads AV-block en sinusarrest. Supraventrikuläre en ventrikuläre
premature complexen, sinusarrest en een 3e graads AV-block kunnen in
kennelijns gevallen worden waargenomen.

Als dexmedetomidine gebruikt wordt voor premedicatie bij honden, kunnen
bradyponie, tachypnoe en braken optreden. Ook is een lage lichaamsge wicht
voorkomen. Een intramusculaire dosering van 40 mcg/kg (gevolgd door
ketamine of propofol) had vaak sinus bradycardie en sinus aritmie tot gevolg,

werd soms gevuld door een 1ste graads atrioventrikulair blok en werd zelden
gevolgd door supraventrikuläre premature depolarisaties, atriale bigemini,
sinus pauzes, 2de graads atrioventrikulair blok, of "escape" slagen/rhythmes.

De frequentie van bijwerkingen wordt als volgt gedefinieerd:
- Zeer vaak (meer dan 1 op de 10 behandelde dieren vertonen bijwerking(en))
- Veel (meer dan 10 tot 100 behandelde dieren)

- Soms (meer dan 1 min. minder dan 10 van de 1.000 behandelde dieren)

- Zeer zelden (minder dan 1 van de 10.000 behandelde dieren),
inclusief gesolideerde rapporten

wordt soms gevuld door een 1ste graads atrioventrikulair blok en werd zelden
gevolgd door supraventrikuläre premature depolarisaties, atriale bigemini,
sinus pauzes, 2de graads atrioventrikulair blok, of "escape" slagen/rhythmes.

De frequentie van bijwerkingen wordt als volgt gedefinieerd:
- Zeer vaak (meer dan 1 op de 10 behandelde dieren vertonen bijwerking(en))
- Veel (meer dan 10 tot 100 behandelde dieren)

- Soms (meer dan 1 min. minder dan 10 van de 1.000 behandelde dieren)

- Zeer zelden (minder dan 1 van de 10.000 behandelde dieren),
inclusief gesolideerde rapporten

Na een gelijktijdige blootstelling aan een overdosis dexmedetomidine (3 keer
de aanbevolen dosis) en 15 mg ketamine per kg lichaamsge wicht, kan een arts
dexmedetomidine in microgram/kg lichaamsge wicht. Het te gebruiken
dosisvolume atipamezole bij een concentratie van 5 mg/ml is de helft (1/2)
van het volume Cepedex 0,5 mg/ml dat aan de kat is toegediend.

Als dexmedetomidine gebruikt wordt voor premedicatie bij honden, kunnen
bradyponie, tachypnoe en braken optreden. Ook is een lage lichaamsge wicht
voorkomen. Een intramusculaire dosering van 40 mcg/kg (gevolgd door
ketamine of propofol) had vaak sinus bradycardie en sinus aritmie tot gevolg,

wordt soms gevuld door een 1ste graads atrioventrikulair blok en werd zelden
gevolgd door supraventrikuläre premature depolarisaties, atriale bigemini,
sinus pauzes, 2de graads atrioventrikulair blok, of "escape" slagen/rhythmes.

De frequentie van bijwerkingen wordt als volgt gedefinieerd:
- Zeer vaak (meer dan 1 op de 10 behandelde dieren vertonen bijwerking(en))
- Veel (meer dan 10 tot 100 behandelde dieren)

- Soms (meer dan 1 min. minder dan 10 van de 1.000 behandelde dieren)

- Zeer zelden (minder dan 1 van de 10.000 behandelde dieren),
inclusief gesolideerde rapporten

E dient apparatuur voor handmatige beademing beschikbaar te zijn voor het
geval zich ademhalingsstop of apneu voordoet bij opengevuld gebruik
van dexmedetomidine en ketamine om bij katten algehele anesthesie te
indureren. Het verdient tevens aanbeveling om zuurstof ter beschikking te
hebben voor het geval hypoxemie wordt verondersteld of vastgesteld.
Premarkedie met dexmedetomidine voorafgaand aan inductie en handhaving
van algehele anesthesie mag bij ziele en verzwakte honden en katten
verminderd. In een klinisch onderzoek was de benodigde hoeveelheid propofol
verminderd met 50% vermindert. Alle anesthetica die worden gebruikt voor
inductie of handhaving van de anesthesie dienen te worden toegediend op
geleide van het effect. Anesthesie kan 10 minuten na premedicatie worden
geïnduceerd door intramusculaire toedeling van een doeldosis van 5 mg
ketamine per kg lichaamsge wicht of een concentratie van 5 mg/ml is de helft (1/2)
van het volume Cepedex 0,5 mg/ml dat aan de hond is toegediend, ongeacht de toedieningsweg van Cepedex.

Katten:
De dosering voor katten is 40 microgram dexmedetomidine hydrochloride/kg
lichaamsge wicht overeenkomend met een toe te dienen volume van 0,08 ml
Cepedex/kg lichaamsge wicht bij toepassing voor niet-invasive, matig tot
gemiddeld pijnlijke procedures waarbij immobilisatie, sedatie en analgesie
vereist zijn.

Wanneer dexmedetomidine wordt gebruikt voor premedicatie bij katten, wordt
dezelfde dosis aangehouden. Premedicate met dexmedetomidine zal de
benodigde hoeveelheid van het inductiemiddel significant verminderen en zal
de handelingen van de voordele van de premedicatie niet beïnvloeden.

Gebruik van dexmedetomidine voor premedicatie bij honden en katten
vermindert de behoefte aan vlauchthele anesthesia voor handhaving van
de anesthesie. Let op: er dienen de benodigde hoeveelheden intramusculaire
propofol na gebruik van Cepedex 0,5 mg/ml vermindert.

De hiermee overeenkomende doses op basis van het lichaamsge wicht staan
weergegeven in de volgende tabellen. Bij toediening van kleinere doses wordt
gebruik van een injectiespuit met een geschikte schaal aanbevolen voor een
nauwkeurige dosering.

Kat Gewicht (kg)	Dexmedetomidine 40 mcg/kg intramuscular (mcg/kg) [ml]	Dexmedetomidine 575 mcg/m ² [ml]	Dexmedetomidine 500 mcg/m ² [ml]
1-2	40	0,1	
2,1-3	40	0,2	
3,1-4	40	0,3	
4,1-6	40	0,4	
6,1-7	40	0,5	
7,1-8	40	0,6	
>8,1	40	0,7	

Hond Gewicht (kg)	Dexmedetomidine 125 mcg/m ² (mcg/kg) [ml]	Dexmedetomidine 375 mcg/m ² (mcg/kg) [ml]	Dexmedetomidine 500 mcg/m ² (mcg/kg) [ml]
2-3	9,4	0,04	28,1
3,1-4	8,3	0,05	25,1
4,1-5	7,7	0,07	23
5,1-10	6,5	0,11	19,6
10,1-15	5,6	0,13	16,8
15,1-20	5,2	0,15	15,7
20,1-25	4,9	0,17	14,6
25,1-30	4,5	0,2	13,4
30,1-33	4	0,25	12
33,1-37	3,9	0,27	11,6
37,1-45	3,7	0,3	11
45,1-55	3,4	0,35	10,5
55,1-60	3,3	0,38	9,8
60,1-65	3,2	0,4	9,5
65,1-70	3,1	0,42	9,3
70,1-80	3	0,45	9
>80	2,9	0,47	8,7

Hond Gewicht (kg)	Dexmedetomidine 300 mcg/m ² intramuscular (mcg/kg) [ml]	
2-3	24	0,12
3,1-4	23	0,16
4,1-5	22,2	0,2
5,1-10	16,7	0,25
10,1-13	13	0,3
13,1-15	12,5	0,35
15,1-20	11,4	0,4
20,1-25	11,1	0,5
25,1-30	10	0,55
30,1-33	9,5	0,6
33,1-37	9,3	0,65
37,1-45	8,5	0,7
45,1-50	8,4	0,8
50,1-55	8,1	0,85
55,1-60	7,8	0,9
60,1-65	7,6	0,95
65,1-70	7,4	1
>80	7	1,2

Hond Gewicht (kg)	Dexmedetomidine 125 mcg/m ² (mcg/kg) [ml]	Dexmedetomidine 375 mcg/m ² (mcg/kg) [ml]	Dexmedetomidine 500 mcg/m ² (mcg/kg) [ml]
2-3	24	0,12	
3,1-4	23	0,16	
4,1-5	22,2	0,2	
5,1-10	16,7	0,25	
10,1-13	13	0,3	
13,1-15	12,5	0,35	
15,1-20	11,4	0,4	
20,1-25	11,1	0,5	
25,1-30	10	0,55	
30,1-33	9,5	0,6	
33,1-37	9,3	0,65	
37,1-45	8,5	0,7	
45,1-50	8,4	0,8	
50,1-55	8,1	0,85	
55,1-60	7,8	0,9	
60,1-65	7,6	0,95	
65,1-70	7,4	1	
>80	7	1,2	

Hond Gewicht (kg)	Dexmedetomidine 125 mcg/m ² (mcg/kg) [ml]	Dexmedetomidine 375 mcg/m ² (mcg/kg) [ml]	Dexmedetomidine 500 mcg/m ² (mcg/kg) [ml]
2-3	24	0,12	
3,1-4	23	0,16	
4,1-5	22,2	0,2	
5,1-10	16,7	0,25	
10,1-13	13	0,3	
13,1-15	12,5	0,35	
15,1-20	11,4	0,4	
20,1-25	11,1	0,5	
25,1-30	10	0,55	
30,1-33	9,5	0,6	
33,1-37	9,3	0,65	
37,1-45	8,5	0,7	
45,1-50	8,4	0,8	
50,1-55	8,1	0,85	
55,1-60	7,8	0,9	
60,1-65	7,6	0,95	
65,1-70	7,4	1	
>80	7	1,2	

Hond Gewicht (kg)	Dexmedetomidine 125 mcg/m ² (mcg/kg) [ml]	Dexmedetomidine 375 mcg/m ² (mcg/kg) [ml]	Dexmedetomidine 500 mcg/m ² (mcg/kg) [ml]
2-3	24	0,12	
3,1-4	23	0,16	
4,1-5	22,2	0,2	
5,1-10	16,7	0,25	
10,1-13	13	0,3	
13,1-15	12,5	0,35	
15,1-20	11,4	0,4	
20,1-25	11,1	0,5	
25,1-30	10	0,55	
30,1-33	9,5	0,6	

